

Cooperative Learning Management with TGT Techniques and Skills Exercises to Improve the Reading and Writing Ability of Grade 1 Students

Nudchada Wongjaroen¹ and Nilrat Kota²

¹M.Ed. Program Curriculum and Instruction, Chaiphum Rajabhat University, Thailand

²Curriculum and Instruction, Chaiphum Rajabhat University, Thailand

E-Mail: Nudchadawong@gmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0004-0754-9757>

E-Mail: noinin@gmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-6847-1103>

Received 15/05/2025

Revised 26/05/2025

Accepted 30/06/2025

Abstract

Background and Aims: Currently, various forms of media and advancing technologies play an increasingly significant role in daily life. This includes the growing use of the English language in everyday communication within modern families. As a consequence, learners often exhibit incorrect pronunciation and misreading of words, as well as misspellings in writing. Cooperative learning using the TGT technique combined with skill-based exercises is a collaborative instructional approach with distinctive features that promote teamwork among students. It provides opportunities for learners to develop academic skills through engaging and competitive activities, which in turn enhance their learning outcomes and skill acquisition for practical application. This instructional model aims to improve academic achievement in reading and writing, enabling students to apply the acquired knowledge and skills in higher levels of education. The objectives of this study were: 1) To develop a cooperative learning lesson plan employing the TGT technique combined with skill-based exercises for Grade 1 students, ensuring that the effectiveness meets the 75/75 criterion; and 2) To compare the reading and writing abilities of Grade 1 students after participating in the cooperative learning activities using the TGT technique with skill-based exercises against the 75 percent benchmark.

Methodology: The sample group consisted of 18 Grade 1/1 students from Ban Tapong School during the second semester of the 2024 academic year. The sample was selected using cluster random sampling. 1) Lesson plans employing cooperative learning activities based on the TGT (Teams-Games-Tournament) technique. 2) A Thai language reading assessment, 3) A Thai language writing assessment, using subjective test formats, designed to measure writing ability through cooperative learning based on the TGT technique combined with skill-based practice exercises in the Thai language learning area for Grade 1 students.

Results: (1) The TGT cooperative learning management plan, combined with the Reading and Writing Skills Exercises of Grade 1 students, had an efficiency of 81.28/83.89, which met the required criteria of 75/75. (2) The Reading and Writing Abilities of Grade 1 Students After TGT

Technique Cooperative Learning Management with Skills Training. After studying, it was 75 percent higher than the threshold

Conclusion: After the learning intervention, eighteen students (1) TGT Technique Collaborative Learning Management in conjunction with Reading and Writing Skills Training of First Grade Students (E1/E2) was 81.28/83.89, meeting 75/75. (2) 84.17% of TGT techniques combined with after-school skills training were higher than before. (3) The writing ability of first graders after TGT techniques combined with after-school skills training was 85.83% higher than before.

Keywords: Cooperative Learning, TGT Techniques; Skills Exercises; Reading; Writing

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาการอ่านและการเขียนของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

นุชญา วงษ์เจริญ¹ และนิลรัตน์ โคตะ²

นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ดร., อาจารย์ประจำ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

บทคัดย่อ

ภูมิหลังและวัตถุประสงค์: ปัจจุบันมีสื่อต่าง ๆ และมีเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันมากขึ้นรวมถึงครอบครัวในยุคปัจจุบันใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันมากขึ้น จึงส่งผลให้การอ่านออกเสียงคำ เกิดการอ่านผิดเพี้ยน ออกเสียงไม่ถูกต้องและการเขียนสะกดคำผิดรูป การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกทักษะเป็นรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีลักษณะเฉพาะที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนทำงานเป็นทีมฝึกฝนทักษะทางการเรียนรู้ผ่านการแข่งขันที่สนุกสนาน ก่อให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาทักษะตลอดจนนำไปใช้ประโยชน์ได้ เพื่อส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านและการเขียนสูงขึ้น นักเรียนสามารถนำความรู้และทักษะไปปรับใช้ในระดับการศึกษาที่สูงขึ้นต่อไป การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกทักษะ กับเกณฑ์ร้อยละ 75

ระเบียบวิธีการวิจัย: กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนบ้านท่าโป่ง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 รวม 18 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 1. แผนการจัดการเรียนรู้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT 2) แบบวัดการอ่านภาษาไทย 3) แบบวัดการเขียนภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGTร่วมกับแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นแบบวัดความสามารถในการเขียน แบบอัตนัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละ

ผลการวิจัย: (1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 81.28/83.89 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 75/75 (2) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีความสามารถด้านการอ่านและการเขียน หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกทักษะ สูงกว่าก่อนเรียนคิดเป็นร้อยละ 84.17 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75

สรุปผล: การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกทักษะมาพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านและการเขียนภาษาไทยสูงขึ้น และมีความสามารถด้านการอ่านและการเขียนหลังการเรียนรู้สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 ส่งผลให้นักเรียนสามารถนำความรู้และทักษะไปปรับใช้ในระดับการศึกษาที่สูงขึ้นต่อไป

คำสำคัญ: การเรียนรู้แบบร่วมมือ; เทคนิค TGT; แบบฝึกหัดทักษะ; การอ่าน; การเขียน

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2553) กล่าวถึงความสำคัญของการจัดการเรียนรู้โดยให้สถานศึกษาดำเนินการจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียนคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ฝึกทักษะกระบวนการคิดจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริงและเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐานรวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษต่อการประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพ

ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติไทย เป็นมรดกล้ำค่าที่เรากล่าวกันว่ารักและรักษาไว้ ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนไทยในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจธุระ การงานและดำเนินชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้กระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจัยสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรมประเพณี สุนทรียภาพเป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552: 37) ภาษาจึงมีบทบาทสำคัญในการสื่อสารที่สำคัญของมนุษย์ กระทรวงศึกษาธิการได้ให้ความสำคัญกับภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีใจความสำคัญว่า ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญ ในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารและเพื่อนำไปใช้ในชีวิตรจริง ทั้งทักษะการอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด เสริมสร้างให้นักเรียนมีความสามารถในการคิด มีวิจารณญาณ และมีทักษะในการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ การเรียนภาษาไทยต้องใช้ทักษะที่เชื่อมโยงสัมพันธ์กันทั้ง ฟัง พูด อ่าน เขียน และจะต้องทำการฝึกฝนทุกทักษะอย่างจริงจังจึงจะทำให้ นักเรียนพัฒนาทักษะทางภาษาเพิ่มขึ้น

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดสาระการเรียนรู้ภาษาไทยไว้ 5 สาระ ได้แก่ สาระที่ 1 การอ่าน สาระที่ 2 การเขียน สาระที่ 3 การฟัง การดูและการพูด สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษา และสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษา มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ คิดอย่างมีเหตุผล คิดเป็นระบบ มีนิสัยรักการอ่านการเขียน หลักสูตรดังกล่าวได้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิด มีความสามารถในการรวบรวมข้อมูล ข้อเท็จจริง วิเคราะห์ สังเคราะห์และประเมินค่า สามารถอ่านและเขียนสื่อสารได้เป็นอย่างดี ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนต้องสอดคล้องกับธรรมชาติและลักษณะเฉพาะของภาษา มีกิจกรรมที่หลากหลาย นำไปสู่การคิดและสามารถเขียนสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ รู้จักแสวงหาความรู้ด้วยตนเองและนำภาษาไปประยุกต์ใช้ในชีวิตรประจำวันได้ โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดจุดเน้นการพัฒนานักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ให้มีทักษะพื้นฐาน มีความสามารถและทักษะการอ่านออก เขียนได้ และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ที่จะต้องพัฒนาความสามารถให้สูงขึ้นจนสามารถอ่านคล่อง เขียนคล่อง (กระทรวงศึกษาธิการ 2552: 4)

ในปัจจุบันมีสื่อต่าง ๆ และมีเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันมากขึ้น รวมถึงครอบครัวในยุคปัจจุบันใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันมากขึ้น ส่งผลให้การอ่านออกเสียงคำ เกิดการอ่านผิดเพี้ยน ออกเสียงไม่ถูกต้องและการเขียนสะกดคำผิดรูปพยัญชนะต้นและตัวสะกด โดยเฉพาะคำที่สะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกดยังพว้านักเรียนหรือแม้กระทั่งประชาชนทั่วไปมักเขียนสะกดคำผิด เนื่องมาจากความเคยชินในการเขียนสะกดคำไม่ถูกต้องตามหลักภาษาและไม่ได้ใส่ใจสำหรับการเขียนสะกดคำมากพอ ส่งผลทำให้การทำงานผิดพลาดและสื่อความหมายผิดประเด็น รวมทั้งเขียนตัวสะกดผิดในคำนั้น ๆ ทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำจึงจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับนักเรียนในยุคปัจจุบัน ดังที่ ญัฐวรรณ พุเตอร์ (2558: 3) ได้กล่าวว่าการอ่านและการเขียนเป็นทักษะพื้นฐานสำคัญและจำเป็นต่อการเรียนรู้ภาษาทุกภาษา ทั้งในการเรียนระดับพื้นฐานและในระดับสูง ตลอดจนการดำเนินชีวิตประจำวันของคนไทยทุกคน กล่าวคือ การอ่านและการเขียนเป็นหัวใจหลักของการเรียนรู้ คนที่มีทักษะในด้านการอ่านและการเขียนอยู่ในเกณฑ์ดี ก็จะสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ในสาขาวิชาต่าง ๆ ได้ดี และสามารถสื่อสารทำความเข้าใจกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล

จากรายงานผลการประเมินตนเองของสถานศึกษา ปีการศึกษา 2566 ของโรงเรียนบ้านท่าโป่ง จังหวัดชัยภูมิ พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีคุณภาพอยู่ในระดับต้องปรับปรุง (โรงเรียนบ้านท่าโป่ง, 2566: 17) อีกทั้งผลการคัดกรองการอ่านและเขียนนักเรียนจากแบบรายงานผลการประเมิน RT ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่ามีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 65.33 ซึ่งต่ำกว่าระดับประเทศ นักเรียนส่วนใหญ่ไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาไทย เนื่องจากใช้ภาษาถิ่นในชีวิตประจำวัน ซึ่งจะมีลักษณะแตกต่างจากภาษาไทยทั้งในด้านเสียงและด้านคำศัพท์ การพูดและการออกเสียงในการติดต่อสื่อสารกับคนที่ใช้ภาษาไทย ดังนั้นเมื่อนักเรียนมาฝึกเปลี่ยนเสียงย่อมทำให้เกิดปัญหาในเรื่องของการออกเสียงโดยที่นักเรียนออกเสียงพูดไม่ชัด นักเรียนบางคนออกเสียงคำผิด หรือเขียนสะกดคำไม่ถูกต้อง ส่งผลให้การสื่อสารและความเข้าใจเนื้อหาบทเรียนมีปัญหา ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการเรียนและการสื่อสารในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นชั้นเรียนแรกที่นักเรียนจะต้องปรับตัวในการเรียน ปรับตัวเข้ากับกลุ่มเพื่อนและสังคมใหม่ ๆ จึงยังไม่มีทักษะด้านกระบวนการกลุ่มและการร่วมมือกันทำงาน ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่สำคัญของครูผู้สอนที่จะต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนได้ฝึกฝนและพัฒนาทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะการเรียนรู้และอยู่ในสังคมร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT (Teams-Games-Tournaments) เป็นรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีลักษณะเฉพาะที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนทำงานเป็นทีมฝึกฝนทักษะทางการเรียนรู้ผ่านการแข่งขันที่สนุกสนาน ผู้เรียนได้ช่วยเหลือกันขณะทำงานร่วมกับผู้อื่น ส่งเสริมการมีส่วนร่วม และการทำงานเป็นทีม มีความสามารถในการทำงานอย่างเป็นระบบ Slavin (1990: 84-93) กล่าวว่าการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT หรือการแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกมเป็นเทคนิควิธีเรียนแบบร่วมมือที่จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง โดยมีการจัดให้นักเรียนเรียนร่วมกันเป็นกลุ่มย่อย ที่มีระดับความสามารถต่างกัน สมาชิกในกลุ่มศึกษาค้นคว้าและทำงาน ร่วมกัน มีปฏิสัมพันธ์ต่อกันเพื่อช่วยเหลือสนับสนุนกระตุ้นและส่งเสริมการทำงานของผู้สมาชิกในกลุ่มให้ประสบผลสำเร็จ ดังนั้นการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT จึงสามารถใช้เป็นแนวทางพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ พัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนได้ ส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

แบบฝึกทักษะเป็นสื่อการเรียนรู้ที่เป็นส่วนเพิ่มเติมและเสริมสำหรับให้นักเรียนฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจและมีทักษะเพิ่มมากขึ้น แบบฝึกทักษะเป็นสื่อการเรียนรู้ชนิดหนึ่ง ที่สามารถนำมาฝึกให้นักเรียนได้ใช้กระบวนการ

คิด และช่วยให้เกิดความคล่องแคล่วความชำนาญ ก่อให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาทักษะตลอดจนนำไปใช้ประโยชน์ได้ นักเรียนสามารถนำมาทบทวนเนื้อหาบทเรียนและเกิดการเรียนรู้จากการปฏิบัติได้ด้วยตนเอง การใช้แบบฝึกทักษะจึงเป็นสื่อในการช่วยแก้ปัญหาวิธีหนึ่งที่จะทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ ช่วยในการฝึกเสริมทักษะทำให้จดจำเนื้อหาได้คงทนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาที่เรียน สามารถนำมาแก้ปัญหาเป็นรายบุคคลและรายกลุ่มได้ดี

จากหลักการและเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกทักษะมาพัฒนาการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งจะส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะพื้นฐานการอ่านและการเขียนภาษาไทยที่ดีขึ้น ส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านและการเขียนภาษาไทยสูงขึ้น นักเรียนสามารถนำความรู้และทักษะไปปรับใช้ในระดับการศึกษาที่สูงขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านและการเขียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกทักษะ กับเกณฑ์ร้อยละ 75

การทบทวนวรรณกรรม

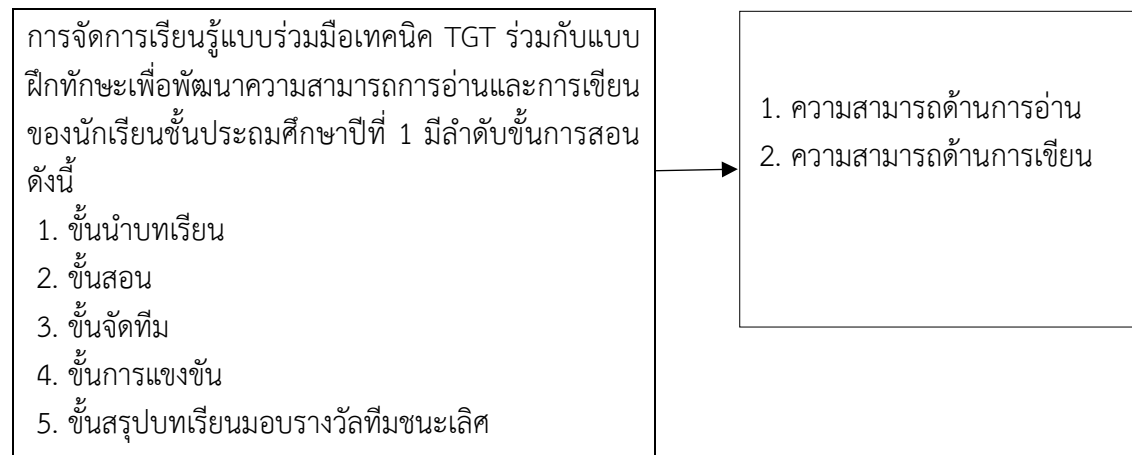
ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่านมาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 2 มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ
2. การจัดกิจกรรมเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT การเรียนแบบร่วมมือเป็นการเรียนแบบร่วมมือกันในกลุ่มโดยสมาชิกทุกคนในกลุ่มช่วยเหลือกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็นมีความรับผิดชอบร่วมกันเพื่อให้เกิดการเรียนรู้รวมถึงรู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกันเคารพในความคิดเห็นของตนเองและของผู้อื่นสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นและมีคุณธรรมจริยธรรมและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ โดยมีการจัดให้นักเรียนเรียนร่วมกันเป็นกลุ่มย่อยในแต่ละกลุ่มจะมีสมาชิก 4 คน ที่มีระดับความสามารถต่างกัน สมาชิกในกลุ่มศึกษาค้นคว้าและทำงานร่วมกันนักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันเพื่อช่วยเหลือสนับสนุนกระตุ้นและส่งเสริมการทำงานของเพื่อนสมาชิกในกลุ่มให้ประสบผลสำเร็จนักเรียน ได้อภิปรายซักถามซึ่งกันและกันเพื่อให้เข้าใจบทเรียนหรืองานที่ได้รับมอบหมายเป็นอย่างดี ทุกคนมีกิจกรรมแข่งขันตอบปัญหาเพื่อสะสมคะแนนความสามารถของทุกกลุ่มโดยสมาชิกที่แข่งขันมีความสามารถใกล้เคียงกัน เมื่อสิ้นการแข่งขันตอบปัญหาแต่ละครั้ง นักเรียนจะกลับมายังกลุ่มของตนเอง แล้วนำคะแนนมารวมกันเป็นคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มกลุ่มใดทำคะแนนได้สูงถึงเกณฑ์ที่กำหนดจะได้รับรางวัล
3. การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT มี 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การนำเข้าสู่บทเรียน 2) การสอน 3) การจัดทีม 4) การแข่งขัน 5) การสรุปบทเรียน

4. แบบฝึกทักษะ แบบฝึกทักษะเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเฉพาะในเรื่องที่ต้องการให้เกิดทักษะ การทำแบบฝึกหัดเป็นสิ่งที่นักเรียนต้องฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง จะทำให้มีความสนใจ บทเรียนมากขึ้น และมีความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้นด้วย

กรอบแนวคิดการวิจัย

ตัวแปรต้น ตัวแปรตาม

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยที่จะนำเสนอตามลำดับ ต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 - 1/2 โรงเรียนบ้านท่าโป่ง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 3 จำนวน 38 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนบ้านท่าโป่ง อำเภอนองบัวระเหว จังหวัดชัยภูมิ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 18 คน โดยการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกทักษะ

2.2 ตัวแปรตาม

- ความสามารถด้านการอ่าน

- ความสามารถด้านการเขียน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกทักษะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 16 แผนที่รวม 16 ชั่วโมง ประกอบด้วย

แผนที่ 1-2 เรื่องมาตราตัวสะกด แม่ กง

แผนที่ 3-4 เรื่องมาตราตัวสะกด แม่ กน

แผนที่ 5-6 เรื่องมาตราตัวสะกด แม่ กม

แผนที่ 7-8 เรื่องมาตราตัวสะกด แม่ กก

แผนที่ 9-10 เรื่องมาตราตัวสะกด แม่ กด

แผนที่ 11-12 เรื่องมาตราตัวสะกด แม่ กบ

แผนที่ 13-14 เรื่องมาตราตัวสะกด แม่ เกย

แผนที่ 15-16 เรื่องมาตราตัวสะกด แม่ เกอว

การประเมินความเหมาะสม ตรวจสอบหาความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา ตัวชี้วัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การใช้สื่อการสอน การวัดและประเมินผล โดยใช้แบบประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของ ลิเคอร์ท (Likert) จากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน มีค่าความเหมาะสมเฉลี่ยตั้งแต่ 4.40 – 4.48 และค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.45 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมมาก

3.2 แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านและการเขียนหลังเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 30 ข้อ เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก ตอบถูกได้ 1 ตอบผิดได้ 0 วิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) (สมนึก ภัททิยธนี, 2551: 220) พบว่า เป็นแบบทดสอบที่อยู่ในเกณฑ์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา พบว่ามีค่าดัชนีความสอดคล้อง 1.00 จากนั้นนำแบบ ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านและการเขียนหลังเรียนไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/2 โรงเรียนบ้านท่าโป่ง จำนวน 20 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง นำคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมาวิเคราะห์หาความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) เป็นรายข้อ พบว่ามีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.42-0.65 และค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.52-0.92 นำข้อสอบที่เลือกไว้มาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตร Kr-20 ของ คูเดอร์-ริชาร์ดสัน ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.81

3.3 แบบวัดความสามารถการอ่านและการเขียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 2 ตอน ตอนที่ 1 การอ่านออกเสียงคำ จำนวน 20 ข้อ ตอนที่ 2 การเขียนตามคำบอก 20 ข้อ รวมจำนวน 40 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน โดยมีการเกณฑ์การให้คะแนน อ่าน/เขียนถูกได้ 1 คะแนน อ่าน/เขียนผิดได้ 0 คะแนน วิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) (สมนึก ภัททิยธนี, 2551: 220) พบว่า เป็นแบบทดสอบที่อยู่ในเกณฑ์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา จำนวน 40 พบว่ามีค่าดัชนีความสอดคล้อง 1.00 จากนั้นนำแบบวัดความสามารถการอ่านและการเขียนไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านท่าโป่ง ที่เคยผ่านการเรียนเรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำมาแล้ว จำนวน 30 คน นำคะแนนจากแบบวัดความสามารถการอ่านและการเขียน หาความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) เป็นรายข้อคัดเลือกข้อสอบระหว่าง 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.20 ขึ้นไป ผู้วิจัยคัดเลือกข้อสอบไว้ 20 ข้อ พบว่าตอนที่ 1 มีค่าความยากง่ายระหว่าง

0.46-0.68 และค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.29-0.52 ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.71 และตอนที่ 2 พบว่ามีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.54-0.78 และค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.29-0.39 ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.75

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในภาคเรียน ที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2567 ดังนี้

1. แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบแผนการทดลองกลุ่มเดียว วัดผลเฉพาะหลังการทดลอง One Shot Case Study (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2553: 80) ดังนี้

X O₁

สัญลักษณ์ที่ใช้แทนแบบแผนการทดลอง

X แทน การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกทักษะ

O₁ แทน การวัดความสามารถด้านการอ่านและการเขียนหลังการจัดการเรียนรู้

2. ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

2.1 อธิบายและชี้แจงกิจกรรมการเรียนการสอน โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกทักษะ โดยแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้เกณฑ์การวัดและการปฏิบัติงานกระบวนการกลุ่มวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และข้อตกลงในการทำกิจกรรม

2.2 ดำเนินการจัดการเรียนรู้พัฒนาความสามารถการอ่านและเขียนภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกทักษะ จำนวน 16 แผน รวมเวลาสอน 16 ชั่วโมง

2.3 เก็บคะแนนระหว่างเรียนจากการตรวจใบงานท้ายแผน

2.4 เมื่อสิ้นสุดการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกทักษะ ทำการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านและการเขียน และทำแบบวัดการอ่านและการเขียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตรวจและเก็บคะแนน เปรียบเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

5.1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกทักษะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามเกณฑ์ 75/75 โดยการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ

5.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกทักษะ หลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ ร้อยละ 75 โดยใช้ค่าร้อยละ

5.3 วิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกทักษะ หลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ ร้อยละ 75 โดยใช้ค่าร้อยละ

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ ได้แก่ ค่า IOC ค่าความยาก (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่น (KR-20)

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามเกณฑ์ 75/75 รายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

คะแนน	n	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ
ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)	18	160	130.06	5.41	81.28
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)	18	30	25.17	3.00	83.89
ประสิทธิภาพ (E_1/E_2) = 81.28/83.89					

จากตารางที่ 1 พบว่า ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.28/83.89 ซึ่งเป็นสูงเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 75/75

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านและการเขียนหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกทักษะ กับเกณฑ์ร้อยละ 75 รายละเอียดดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 คะแนนความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกทักษะ

ความสามารถ	นักเรียน	คะแนนเต็ม	รวม	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ	เกณฑ์ร้อยละ
ด้านการอ่าน	18	20	303	16.83	2.23	84.17	75
ด้านการเขียน	18	20	309	17.17	2.33	85.83	75

จากตารางที่ 2 คะแนนความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกทักษะ กับเกณฑ์ร้อยละ 75 พบว่า หลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.83 คิดเป็นร้อยละ 84.17 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 และผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกทักษะ กับเกณฑ์ร้อยละ 75 พบว่า หลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 17.17 คิดเป็นร้อยละ 85.83 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยการพัฒนาการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกทักษะ อภิปรายผลได้ดังนี้

1. อภิปรายผลด้านประสิทธิภาพของแผน

แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพ 81.28/83.89 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 75/75 ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องมาจากผู้วิจัย ได้พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนอย่างเป็นระบบ โดยศึกษาทฤษฎี เอกสารหลักสูตรและเทคนิคการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT แล้วนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบหาคุณภาพ และทดลองใช้กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างพร้อมปรับปรุงแก้ไข ส่งผลให้แผนการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ อีกทั้งการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกทักษะ เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และส่งผลด้านทักษะทางสังคม โดยผู้เรียนในแต่ละกลุ่มย่อยได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันจนประสบผลสำเร็จ ซึ่งเป็นการเรียนร่วมกันทุกคน ร่วมแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดเห็น สามารถแบ่งปันทรัพยากรการเรียนรู้ ซึ่งกันและกัน และเป็นการให้กำลังใจกัน ส่งผลให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้เป็นไปตามทฤษฎีของทิสนา แคมมณี (2551: 98) ให้ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือว่า คือการเรียนรู้เป็นกลุ่มย่อยโดยมีสมาชิกกลุ่มที่มีความสามารถแตกต่างกันประมาณ 3-6 คน ช่วยเหลือกันเรียนรู้เพื่อไปสู่เป้าหมายของกลุ่มนอกจากนั้นผู้วิจัยยังได้สร้างแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนขึ้น โดยในแบบฝึกทักษะได้จัดนิทาน เนื้อหาจากบัญชีคำพื้นฐาน ป.1 सरะง่ายไปยาก ตรง ตามจุดประสงค์ เนื้อหาสาระ ภาษาและกิจกรรมเหมาะสมกับวัย และความสามารถของนักเรียน มีรูปแบบสวยงามน่าสนใจ ส่งผลให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจ เกิดการคิด สอดคล้องกับงานวิจัยของธนพร ดวงพรกษกร (2559, 1480-1483) ได้ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก แบบทดสอบพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก สูงกว่าก่อนจัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ในภาพรวมมีความเห็นเชิงบวกอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของเฉลิม เพ็ญนาม, สมพร ร่วมสุข (2562: 69-70) ได้ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนสะกดคำและทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 48 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การเขียนสะกดคำ โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับชุดการสอน แบบฝึกการเขียนสะกดคำ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการเขียนสะกดคำ แบบประเมินทักษะทางสังคมและแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก หลังเรียน

สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก อยู่ในระดับมาก 3) ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอุทุมพร มาโยม และกาญจนา วิชญาปกรณ์ (2566: 65) ได้ทำการศึกษา การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำ ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับชุดการสอนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่าแผนการจัดการเรียนรู้การเขียนสะกดคำ ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับชุดการสอน มีประสิทธิภาพ 87.00/90.67 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้

2. อภิปรายผลด้านการอ่านและการเขียน

ความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกทักษะ สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเป็นเพราะว่าการสอนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือรวมเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย เป็นการจัดการเรียนรู้ที่นำกระบวนการทำงานกลุ่มเข้ามาช่วยด้วย สามารถกระตุ้นให้นักเรียนได้รู้จักการทำงานร่วมกันกับผู้อื่น กระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจในการอ่านและการเขียนมากขึ้น อีกทั้งแบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีรูปแบบสีสันสวยงาม รูปภาพประกอบมีความน่าสนใจ ขนาดตัวอักษรที่ใช้มีขนาดเหมาะสมกับช่วงวัยของผู้เรียนมีการเรียบเรียงเนื้อหาจากง่ายไปหายาก โดยแบบฝึกทักษะเน้นการฝึกให้นักเรียนได้รู้จักคำในมาตราตัวสะกด และฝึกออกเสียงคำให้ถูกต้อง โดยการนำพยัญชนะและสระและตัวสะกดที่กำหนดให้มาประสมกัน แล้วฝึกอ่านออกเสียงคำให้ถูกต้อง เป็นการให้นักเรียนได้ฝึกเปลี่ยนรูปเป็นคำ แล้วฝึกเขียนคำมาตราตัวสะกด การเลือกคำไปเติมลงในช่องว่างของประโยคให้สมบูรณ์และมีความหมาย ในการทำแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียน ส่งผลให้นักเรียนมีความสุข นักเรียนมีความเข้าใจ สามารถทำแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนได้ รวมถึงได้สนุกกับการประสมคำและการออกเสียงคำ มีการนำการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT มาประยุกต์ใช้ช่วยให้นักเรียนมีทักษะด้านสังคม ได้รวมกลุ่มทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ โดยสมาชิกเก่ง ปานกลาง อ่อน ทุกคนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ของตนเอง และของสมาชิกในกลุ่มส่งผลให้เกิดความรับผิดชอบ เกิดการพัฒนาผู้เรียนทางด้านสติปัญญา อารมณ์ และสังคม นักเรียนที่เก่งได้รับการปลูกฝังให้มีความเสียสละ ในการดูแลรับผิดชอบสมาชิกในกลุ่ม ไม่เห็นแก่ตัว นักเรียนที่เรียนอ่อนก็จะได้รับการดูแลจากสมาชิกในกลุ่ม ทำให้เกิดความมั่นใจในตนเอง ไม่รู้สึกโดดเดี่ยวถูกทอดทิ้ง สอดคล้องกับสภาพที่เหมาะสมในการอยู่ร่วมกันในสังคม เป็นไปตามแนวคิดทฤษฎีของ Johnson and Johnson (1987: 6-7) กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือเป็นการเรียนที่จัดขึ้นโดยการคล่องกันระหว่างนักเรียนที่มีความสามารถต่างกันนักเรียนทำงานร่วมกันและช่วยเหลือกันเพื่อให้กลุ่มของตนประสบความสำเร็จในการเรียน โดยแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มเล็ก ประกอบด้วยสมาชิกที่มีความสามารถแตกต่างกันทำงานร่วมกันเพื่อเป้าหมายกลุ่ม สมาชิกมีความรับผิดชอบร่วมกันทั้งในส่วนตนและส่วนรวม ผลงานกลุ่มขึ้นอยู่กับผลงานสมาชิกแต่ละบุคคลในกลุ่ม สมาชิกต่างได้รับความสำเร็จร่วมกัน และสุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545: 134) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียน ได้ร่วมมือและช่วยเหลือกันในการเรียนรู้โดยแบ่งกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกันออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ซึ่งเป็นลักษณะการรวมกลุ่มอย่างมีโครงสร้างที่ชัดเจนมีการทำงานร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันมีความรับผิดชอบร่วมกันทั้งในส่วนตนและส่วนรวมเพื่อให้ตนเองและสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย ที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอุทุมพร มาโยม, กาญจนา วิชญาปกรณ์ (2566: 65) ได้

ทำการศึกษ การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำ ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับชุดการสอน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ผลการจัดการเรียนรู้การเขียนสะกดคำก่อนและหลังเรียน ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับชุดการสอน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าคะแนนสอบ ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับศศิวิมล แสงประสิทธิ์ และวิไล พลพวง (2567: 423) ได้ทำการศึกษา ผลการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการเรียน แบบ ร่วมมือแบบ TGT สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาไทยหลังการเรียนแบบร่วมมือแบบ TGT สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือแบบ TGT อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับ งานวิจัยของวริพร ช้างอินทร์ และสิรารวรรณ จรัสวีวัฒน์ (2565: 132-133) ได้ทำการศึกษา ผลการจัดการเรียนรู้ แบบนิรนัยร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT เรื่อง มาตราตัวสะกด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปี ที่ 2 พบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องมาตรา ตัวสะกด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการ เรียนรู้แบบนิรนัยร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ ร่วมมือเทคนิค TGT หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยที่สำคั uth ทางสถิติที่ระดับ .05 2) เจตคติต่อการจัดการเรียนรู้แบบนิรนัยร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 อยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกทักษะ ครูควรมีเทคนิคในการสอนที่หลากหลาย และแบบฝึกทักษะต้องมีความน่าสนใจ เพื่อให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียน
2. ครูผู้สอนจะต้องเตรียมเอกสารแบบฝึกทักษะให้พร้อม และศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับการใช้แบบฝึก ทักษะอย่างชัดเจน เพื่อให้การปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียนเป็นไปตามลำดับ ขั้นตอน และบรรลุวัตถุประสงค์ที่ กำหนดไว้
3. ครูผู้สอนควรสนับสนุนและส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการแสดงความคิดเห็น มีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่ม เพื่อ การทำงานกลุ่มของตนให้ประสบความสำเร็จ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย กับการสอนด้วยวิธี อื่น ๆ
2. ควรมีการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกทักษะการอ่านและ การเขียนภาษาไทย ของนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ และในกลุ่มสาระอื่น ๆ ต่อไป

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

- เฉลิม เพ็ญนาม, & สมพร ร่วมสุข. (2562). การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนด้วยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ. วารสารศึกษาศาสตร์, 13(3), 68–72.
- ณัฐวรรณ พุเตอร. (2558). แนวทางการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ทิตนา แคมมณี. (2551). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธนพร ดวงพรกษกร. (2559). การวิเคราะห์แนวทางการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือในสถานศึกษา. วารสารศึกษาศาสตร์, 34(2), 1475–1484.
- รวีพร ช่างอินทร์, & สิริวรรณ จรัสวิวัฒน์. (2565). การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของนักเรียนผ่านการเรียนรู้แบบร่วมมือ. วารสารครุศาสตร์, 48(4), 130–135.
- โรงเรียนบ้านท่าโป่ง. (2566). รายงานผลการพัฒนาการเรียนรู้แบบร่วมมือของนักเรียนระดับประถมศึกษา. โรงเรียนบ้านท่าโป่ง.
- ศศิวิมล แสงประสิทธิ์, & วิไล พลพวก. (2567). การประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD. วารสารวิชาการครุศาสตร์อุตสาหกรรม, 23(1), 420–425.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2551). การวิจัยและพัฒนาหลักสูตร. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุวิทย์ มูลคำ, & อรทัย มูลคำ. (2545). การพัฒนาหลักสูตร: แนวคิด กระบวนการ และเทคนิค. สำนักพิมพ์สุวีริยาสาส์น.
- อุทุมพร มาโยม, & กาญจนา วิชญาปกรณ์. (2566). ผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความร่วมมือของนักเรียน. วารสารวิจัยและพัฒนาการศึกษา, 14(2), 60–68.
- Johnson, D. W., & Johnson, R. T. (1987). *Learning together and alone: Cooperative, competitive, and individualistic learning* (2nd ed.). Prentice-Hall.
- Slavin, R. E. (1990). *Cooperative learning: Theory, research, and practice*. Prentice-Hall.